

[Tove Lindbo Larsen]

Ministeren har sagt – og andre også – at det må være et ekspertudvalg. Det er min helt klare overbevisning, at et sådant udvalg skal sammensættes sådan, at der også er organisationsrepræsentanter i det. Dette med, at man skal have professorer til at sidde og udrede tingene, kan være udmærket, men her er et tilfælde, hvor vi kan imødekomme ministeren, der jo siger, at han gerne vil varetage også forbrugernes interesser; det vil sige, at de også bør være med i et sådant udvalg.

Jeg mener ikke, man behøver at vente med at ændre sammensætningen af monopolråd og nævn, indtil dette udvalg måtte være færdigt. Jeg vil fastholde, at vi kommer med ændringsforslaget nu, og så vil vi være positive over for et udvalgsarbejde.

Jeg skal lige sige to ord om rabatter. Man har rodet noget rundt i det spørgsmål i diskussionen, også fra ordførernes side. Der er tale om rabatter i detailedet, og det behøver jeg ikke at sige så meget mere om – ud over, at vi jo godt ved, hvem det er, der betaler disse rabatter. Det er både dem, der får dem, og dem, der ikke får dem. Det er altså forbrugerne som helhed. Men der er andre rabatter, der også er meget generende. Det er de rabatter, som man oplyser til monopoltilsynet at man fra producenteres side giver til dem, der køber – altså ikke i detailedet. Disse rabatter er med til at undergrave oplysningerne på prislisterne og derved undergrave intentionerne i monopolvirksomhedens arbejde. De rabatter synes jeg i høj grad man bør gøre noget for at offentliggøre. Som jeg nævnte i mit første indlæg, er det mere pris- og avanceloven, end det er monopolloven, det her drejer sig om, men de hører jo meget, meget tæt sammen.

Jeg synes, det er glædeligt at høre, at ministeren erkender, at han også er minister for forbrugerne. Derfor ser jeg med glæde hen til, at vi kan ændre sammensætningen – med ministerens tilsagn og dermed med en lang række regeringspartiers tilsagn – sådan at vi i hvert fald kan få balance i tingene på den led.

Anne Grete Holmsgård (VS):

Ministeren gentog i sit indlæg, at det er helt uholdbart for ham som minister at skulle tage stilling til alle de her sager, hvor der ikke er andet end brok og ævl og kævl hver

eneste gang. På en eller anden måde kom jeg til at tænke på, at det da er pokkers, at man så overhovedet ønsker at være minister. Drejer det sig netop ikke om at skulle tage stilling til en lang række konflikter? Kan det nogen sinde være en løsning i stedet at sige: uha, jeg vil have de konflikter lagt et andet sted hen, hvor jeg ikke behøver at tage stilling til dem, for det er så frygtelig væmmeligt for mig? Var det ikke mere rimeligt, at ministeren i stedet prøvede at lytte til de saglige indlæg, vi kom med under discountsagen og igen i denne sag? Det er jo ikke bare, fordi vi synes, at ministerens politik er ubehagelig. Det, vi mener, er simpelt hen, at ministeren administrerer monopolloven, som en vis mand læser Bibelen. Hvis man holder monopollovens bestemmelser op over for den gamle discountrapport og de to nye rapporter – som vi, der sidder i erhvervsudvalget, har haft mulighed for at læse – så er det helt klart, at ministerens argumenter ikke har hjemmel i monopolloven. De har hjemmel i hans egne konservative synspunkter om, hvordan han mener loven burde se ud. Men de har ikke hjemmel i, hvordan loven rent faktisk ser ud. Det havde de ikke med discountrapporten, og det har de heller ikke i de to nye sager. Det er klart, at hvis man ikke holder sig til loven, men holder sig til sine egne politiske synspunkter, ja, så kommer man selvfølgelig ud i disse konflikter gang på gang på gang.

Det er fuldstændig det samme, der sker med miljøministeren og med andre ministre. De er alle sammen ministre i en mindretalsregering, og hvis man prøver at hive beslutningerne over i sin egen politiske retning og ikke holder sig til loven, får man selvfølgelig klaps – af nogle i hvert tilfælde.

Ministeren sagde endnu en gang – det er også en gentagelse af gamle synspunkter – at det ikke kan være rimeligt, at alle mulige oplysninger skal frem. Vi snakker om de to redegørelser, som om det er revolutionerende nyt, der er kommet frem. Jeg synes, de er rimelige, men jeg synes da ikke, at de er så revolutionerende. Ministeren har oven i købet selv erkendt i et svar til erhvervsudvalget, at der kvalitativt ikke er andre oplysninger i gødnings- og isoleringsredegørelserne, end der har været i de tidligere offentliggjorte redegørelser. Det handler bl.a. om redegørelsen og dagligvarehandelen og om korn og